

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: M. P., bytem P.

zastoupené: Mgr. Pavel Panoška, advokát sídlem Na Roudné
443/18, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 14.3.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 17.1.2019
č.j..... o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.1.2019 č.j..... a jemu předcházející rozhodnutí č.j..... ze dne 24.10.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Pavla Panošky náklady řízení ve výši 3.146,-Kč na účet číslo 2105736662/2700 vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s., VS 11918, ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 14.3.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného

rozhodnutí žalované ze dne 17.1.2019 č.j....., jehož kopii připojila, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j..... ze dne 22.3.2018, kterým jí byl odňat ode dne 20.11.2018 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.9.2018 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 17.1.2019 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 14.1.2019 bylo zjištěno, že žalobkyně není od 24.9.2018 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%, a žalobkyni byla přiznána dolní hranice uvedeného rozmezí, tj. 30%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

2. **Žalobkyně v žalobě** vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesprávné, protože z rozhodnutí není zřejmé, jaká rozhodná skutečnost (nové zjištění) mělo za následek výrazně odlišné posouzení procentuelní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně (a tedy i stupně její invalidity) proti předchozímu posudku. S ohledem na její zdravotní stav popsaný ošetřujícími lékaři má proto za to, že závěry posudkového lékaře OSSZ i ČSSZ jsou nesprávné, jelikož od posledního přezkoumání jejího zdravotního stavu došlo k jeho dalšímu zhoršení, což ji limituje v mnoha oblastech života. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované, aby znovu rozhodla; byla požadována i náhrada nákladů řízení bez specifikace.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.9.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 14.1.2019 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity: 24.9.2018, tj. dnem jednání OSSZ.
4. Žalovaná ve svém **vyjádření k žalobě** dne 26.3.2019 mimo jiné uvedla, že navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), když za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 17.1.2019. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 17.1.2019 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 22.1.2019.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.5.2019 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z

obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (17.1.2019) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně** dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49% s tím, že se jedná o **pokračování invalidity prvního stupně od 26.9.2017**; doba platnosti (lhůta KLP): 31.5.2022. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem při jednání komise a konzultace s psychiatrem (14.5.2019) byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře. Jedná se o bolestivý syndrom bederní páteře se stavem po operaci a hernie disku L5/S1 a s protrusí disku L4/5 se středně těžkým funkčním postižením; jde o závažné postižení bederního úseku páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky, insuficiencí svalového korsetu, s přetrvávající reziduální iritačně zánikovou lézí kořene S1 vpravo a reziduální kořenovou lézí L5 vpravo se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. K datu napadeného rozhodnutí PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky a oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ však hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí procentuálního rozpětí - 40%. Zohlednila tak i dopad dalších zdravotních postižení, která rovněž mají dopad na pokles pracovní schopnosti, zejména chronické psychiatrické symptomatologie v trvalé psychiatrické léčbě bez tendence k remisi a akcentující somatické obtíže; ostatní uvedená zdravotní postižení nejsou z hlediska poklesu pracovní schopnosti limitující. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky komise již neměnila. Závěrem komise uvedla, že se jedná o pokračování invalidity prvního stupně od data 26.9.2017 a žalobkyně není schopna těžké fyzické práce, nošení a zvedání těžkých břemen, práce trvale ve vynucené poloze a v riziku prochlazení, trvale omezení pro vertebropaty; současné pracovní zařazení (pedagogický asistent na ZŠ a MŠ pro sluchově postižené) žalobkyni celkem vyhovuje, má možnost měnit polohy. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno:** V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.

8. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
10. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 17.1.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 21.5.2019 shora uvedeného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 17.1.2019 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.10.2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (**§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.**) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 26.9.2017, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobkyně na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (30% míry poklesu), kdy nebyla nadále uznána invalidní, proto bylo

rozhodnuto žalovanou o odnětí invalidního důchodu ode dne 20.11.2018.

13. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 26.9.2017) a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 29/2019-53 ze dne 25.7.2019. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně v podání doručeném soudu dne 28.5.2019 požadoval náklady řízení v celkové výši 3.146 Kč a to za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemný návrh ve věci samé – žaloba) á 1.000 Kč , tj. 2.000 Kč, a za 2 režijní paušály (náhrada hotových výdajů) á 300 Kč, tj. 600 Kč i DPH 21% ve výši 546 Kč (z částky 2.600 Kč), neboť je jeho plátcem dle připojeného osvědčení o registraci. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal na nákladech řízení požadovanou částku 3.146 Kč za dva úkony právní služby výše uvedené, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 25. července 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně